

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH

TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH

Thầy giáo Thái Lễ Hức chủ giảng

Ngày 24 tháng 7 năm 2010

Giảng tại Hiệp hội Giáo dục Phật Đà Hồng Kong

Sư phụ thượng nhân tôn kính, chư vị pháp sư, chư vị đại đức đồng tu tôn kính, xin chào mọi người, xin chào, A Di Đà Phật.

Vô cùng vui mừng khi nhìn thấy các vị đồng tu, rất nhiều đồng tu hình như đã một hai năm nay chưa gặp mặt nhau rồi, mặc dù chúng ta ở những nơi khác nhau, nhưng chúng ta có cùng một phương hướng, cùng một mục tiêu, chúng ta theo bước sư phụ vì chánh pháp cứu trứ, vì chúng sanh khổ nạn. Và sư phụ nói, chỉ cần cái tâm này cùng tồn tại, tức đã là thân hòa đồng trụ. Hôm nay vừa xuống máy bay, chư vị Bồ tát đồng tu của Hiệp hội Giáo dục Phật Đà Hồng Kong chúng ta đều đến sân bay rước chúng tôi, tôi thấy họ đã bận rộn rất lâu rồi, họ ngồi ở phía sau xe, tôi quay đầu lại nhìn một chút họ đều ngủ hết. Cho nên điều này là biểu diễn cho chúng ta, thật sự là tận tâm tận lực, điều này là rộng tu cúng dường, hơn nữa lại vô cùng tỉ mỉ, lúc nãy khi chúng tôi ăn cơm thì nhìn thấy thức ăn ở các nơi đều có,

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

và cả cà ri của Malaysia cũng có, cho nên khiến đồng tu người Hoa khắp các nơi của chúng ta đến Hồng Kong đều cảm thấy như trở về nhà mình vậy, thật sự là thời thời kính yêu mỗi một người. Chúng ta thời thời giữ tâm kính yêu chính là hòa, có thể đạt được sự hòa hợp. Cho nên chúng tôi hôm nay đến hiệp hội của chúng ta, thật sự từ lúc xuống máy bay chúng tôi đã bắt đầu 53 lần tham vấn, học tập theo họ.

Hôm nay nhân dịp đại hội cho tôi cơ hội này để báo cáo với mọi người một chút, chủ đề của tôi là “Sự suy ngẫm, phản tỉnh khi học tập Lục hòa kính”. Bởi vì thật sự tập khí của chúng ta trong độ tuổi này đều khá là nặng, và khi vừa bắt đầu tiếp thu giáo huấn của sư phụ, 1 câu nói có ấn tượng đặc biệt sâu sắc là “không cầu có công, chỉ mong không tội”, cho nên bởi vì 1 câu nói này đã khá là có tính cảnh giác. Nhưng gần đây khi nghe sư phụ giảng kinh, khi nghe tiến sĩ Chung của chúng ta giảng về lục hòa kính, bỗng nhiên tĩnh tâm nhìn lại, mấy năm nay trôi qua đã có rất nhiều sai lầm. Cho nên cũng thể hội được sư phụ và cả cư sĩ Hồ của chúng ta, sự hộ niệm của chư vị đồng tu Hồng Kong chúng ta đối với sự nghiệp hoằng hộ của chúng ta. Tôi tin là mỗi một đồng tu chúng ta bước vào con đường tu đạo này, con đường hoằng pháp này, không có ai muốn thêm 1 chút rắc rối gì cho chánh pháp, nhưng không thường xuyên huân tập, làm theo giáo huấn của sư phụ như vậy, khi nào tập khí hiện tiền, chính mình thật sự cũng không biết. Cho nên hôm nay mượn cơ hội này, cũng là phản tỉnh, sám hối

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

cùng sư phụ, cùng chư vị pháp sư, đại đức, hy vọng mọi người cũng không tiếc lời chỉ giáo dành cho mặt học.

Lục hòa kính, chữ “kính” này thật ra vô cùng có liên quan với chữ “hòa”, chúng ta cung kính người khác thì sẽ có hòa khí, cho nên sư phụ lúc này cũng nhắc đến Phổ Hiền hạnh nguyện “Lễ kính chư Phật”, chúng ta đối với người, sự, vật đều phải lễ kính. Và bản thân tôi ngẫm lại, sau khi học Phật, nhất là sau khi nổi danh, bỗng nhiên thể hội được thế nào là “người sợ nổi tiếng, lợn sợ béo”. Thật sự sau khi nổi tiếng, rất không dễ tu hành, hơn nữa cái danh này càng ngày càng lớn, đức hạnh càng ngày càng kém, cho nên vừa đọc đến “Liễu Phàm tứ huấn” đã toát cả mồ hôi, tại sao? “Liễu Phàm tứ huấn” nói “Danh là thứ tạo vật kiêu kỳ. Thế gian người hưởng thịnh danh mà không hợp với thực, thường gặp kì họa”, cho nên tôi đi qua đường đều khá là cẩn thận. Vì vậy thật sự sư phụ thường giáo huấn rằng “thiện quán kỉ tâm”, cái tâm này hề không cẩn thận, đại sư Ấn Quang nói “Tất thủy tâm tướng trái lý, chớp mắt liền sanh”, rất dễ dàng bị tùy thuận theo những tập khí tham sân si mạn. Cho nên đối với người khác mà nói, chúng tôi đang nghĩ, sau khi chúng tôi học Phật, sau khi nổi danh, đối với người nhà của mình và người xung quanh mình có càng cung kính hơn không? Nếu như không có, thì những lúc này nhất định phải dùng “Kinh Hoa Nghiêm” để quán chiếu, gọi là “1 cái thật tất cả thật, 1 cái giả tất cả giả”, thêm 1 câu nữa “1 cái thoái tất cả đều thoái”, chỉ cần sự tinh tế suy

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

thoái, chỉ cần sự cung kính suy thoái, chỉ cần sự khiêm tốn suy thoái, nghĩa là toàn bộ đều suy thoái. Cho nên có những lúc nghe “Kinh Hoa Nghiêm”, đạo lý “triệt pháp nguyên đề” này mặc dù chưa đạt được, đem ra quán chiếu mới không dễ gì tự gạt mình.

Lại nhìn xem những người đã từng giúp đỡ chúng ta, cho dù chỉ là đã từng giúp chúng ta dán một phần sai lỗi trong 1 quyển “Đệ tử quy”. Chúng ta bước đi trên con đường này, khi tôi vừa mới đến Hải Khẩu, 1 người cũng không quen biết, đều là những đồng tu này tận tâm tận lực tin tưởng chúng ta, nghe khóa học của chúng tôi, không có người đến nghe thì chúng tôi không cách nào học tập trưởng thành. Mặc dù lúc bắt đầu nghe có thể vẫn có người bị sùi bọt mép, nhưng tâm của họ, tôi thường hay giữ lại một số hình ảnh rất sâu sắc, bởi vì những người này đều là Phật Bồ tát đến giúp đỡ chúng tôi. Tức là khi tôi mới đến Hải Khẩu, có 1 bà cụ khoảng tầm 70 tuổi, lúc đó tôi vừa mới bắt đầu chia sẻ, kết quả cụ ngồi bên dưới nghe, từ đầu đến cuối đều gật đầu mỉm cười với tôi thế này, tôi đã rất cảm động. Bởi vì lúc đó có rất ít người đến, nên có người đến thì giống như nhìn thấy báu vật vậy, liền mau đến rước họ vào. Kết quả giảng bài xong tôi rất cảm kích, liền mau chạy đến trước mặt bà cụ, cảm ơn cụ “Cụ ơi, cảm ơn cụ ủng hộ”. Sau đó cụ cứ nhìn tôi chăm chăm, không nói 1 câu nào, một người bạn bên cạnh mới nói cụ nghe không hiểu tiếng phổ thông, cụ là người Hải Nam. Nhưng chúng tôi từ trong sự việc này đã thể hội sâu sắc ở điểm nào? Những

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

cụ già này rất đáng yêu, họ đều có sự huân tập văn hóa truyền thống, họ chỉ cần nghe thầy có người giảng luân lý đạo đức, họ nói điều này quá là quan trọng, quá là tốt. Bởi vì thế hệ này của họ nhìn thấy văn hóa truyền thống, nhân tâm xuống dốc rất nhanh, họ còn sốt ruột hơn cả chúng ta! Nhìn thấy có người giảng rồi, nghe không hiểu, cụ ngồi bên dưới cười 1 tiếng rưỡi đồng hồ, quý vị nói điều này không phải Bồ tát đến ủng hộ chúng ta sao? Chúng ta làm sao có thể quên mất hình ảnh đó của bà cụ? Cho nên những lúc thường hay bị thoái tâm thì phải dùng những tâm chí thành này để sách tấn chính mình, nếu không chúng ta sẽ có lỗi với họ. Vì vậy ở Hải Khẩu đã từng có nhiều người giúp đỡ chúng tôi như vậy, tôi lại quay về Hải Khẩu, tâm của tôi đã thay đổi chưa? Bây giờ nổi tiếng rồi, thái độ như thế nào? Có càng cung kính đối xử với những người đã từng giúp đỡ chúng ta hay không?

Thậm chí là vừa hay vào năm 2008 tôi có cơ hội làm công tác hành chính, trước đó đều là dạy học, không biết là công việc hành chính quá là vất vả, cho nên bây giờ nhớ lại lời sư phụ nói “Công đức hộ pháp lớn hơn hoàng pháp”, tôi giờ 2 tay tán thành, rất không đơn giản. Cho nên khi tôi làm việc hành chính, ngay cả phân gà tôi cũng duyệt qua. Mọi người chắc chưa hiểu ý của tôi, bởi vì vườn Hòa Phong đó phải dùng phân gà để tưới tiêu, cho nên tôi làm công việc hành chính ngay cả phân gà mấy trăm cân tôi cũng duyệt qua, cho nên biết là công việc hành chính này rất là bề bộn,

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

họ không có đạo tâm đó thì không dễ gì làm được. Còn những người hoằng pháp chúng ta đứng trên bục giảng mỗi ngày đều được vỗ tay, còn có người rót trà cho quý vị uống. Còn những người hộ pháp, tận tâm tận lực làm rồi, cũng không có bất kì cái vỗ tay nào, vẫn không oán không than, cảnh giới đó còn cao hơn tôi nhiều. Bây giờ được người ta bung trà quen rồi, hôm nay sao không có ai bung trà cho mình? Được người ta mở cửa cho quen rồi, bỗng nhiên có một hôm không có ai mở cửa cho mình thì trong tâm thấy kì kì, cho nên phước báo không được hưởng, hưởng phước báo rất dễ bị đọa lạc. Vì vậy nghịch cảnh tôi luyện người, thuận cảnh sẽ đào thải người, cần phải có tính cảnh giác cao độ mới được. Vì thế bây giờ bỗng nhiên cảm thấy, thầy giáo Lý Bình Nam hồi đó đã dặn dò, những người ra ngoài giảng dạy ngay cả nước cũng phải tự mình đem, ngoài việc không tham 1 chút lợi nào của người, còn niệm niệm nghĩ rằng đây là người này, khu vực này đã cho chúng ta một cơ hội trưởng thành, họ là ân nhân của mình, phải dùng tâm như vậy để giảng dạy. Bây giờ đi giảng, người ta đều rót trà, rót tới sau cùng không có trà nữa liền sanh phiền não.

Cho nên vừa hay có một lần khi ở Australia, vô cùng cảm động, vừa hay lần đó khi đang chia sẻ với mọi người về “Đệ tử quy”, chúng tôi theo sư phụ ở tại Highfield, kết quả đi xe vừa sắp bước xuống, bởi vì tôi ngồi ở phía trước, chỗ phía trước, nhưng tôi sợ mình mở cửa sẽ đúng lúc sư phụ đi ngang qua, cửa của tôi sẽ chặn đường của sư phụ, cho nên tôi mới ngồi

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

đó đợi một chút, để sư phụ đi qua trước rồi tôi hãy xuống xe. Kết quả khi sư phụ đi ngang qua cửa của tôi, thấy tôi chưa xuống xe, liền bực, giúp tôi mở cửa. Ngày hôm đó tôi đã tổn phước không ít, nhưng một thu hoạch càng quan trọng hơn nữa là sư phụ thật sự lễ kính tất cả mọi người, ngay cả những người làm học sinh như chúng tôi ngài cũng chu đáo tỉ mỉ như vậy, điều này thật sự đã dạy cho chúng tôi 1 bài học cả đời cũng không thể nào quên được. Hơn nữa lần đó vừa hay có một đạo diễn từ Bắc Kinh tới, một đạo diễn nữ, chưa tiếp xúc qua Phật pháp, chưa quy y Phật môn. Sư phụ từ ngày đầu tiên cô nghe giảng xong quay về đã vô cùng chu đáo “Cô nghe rồi có gì không hiểu không?”. Mỗi một ngày đều tận tâm tận lực quan tâm vị khách này như vậy. Sau đó khi vị khách này đến Hiệp hội, sư phụ lại đích thân giới thiệu cho cô, “Đây là Niệm Phật đường tổ tiên vạn họ”, đều giới thiệu vô cùng rõ ràng. Chúng ta có thể cảm nhận được rằng, sư phụ có nhiều đệ tử như vậy, nhưng tại sao đối diện với mỗi một vị khách, sư phụ đều toàn bộ đi tiếp đón họ, đây là làm cho học sinh chúng ta xem, thật sự là lễ kính chư Phật. Hơn nữa khi làm đến ngày thứ 10, vị nữ đạo diễn này có lẽ cũng là người khoảng năm sáu chục tuổi rồi, cô nói với sư phụ “Sư phụ, con muốn quy y”. Sư phụ vì người diễn thuyết 10 ngày đã khiến người ta sanh ra tín tâm kiên định đối với Phật pháp, kết quả sau khi cô nói muốn quy y, sư phụ nói “Tôi giúp cô quy y”, lần đầu tiên tôi thấy sư phụ cảm chuông. Kết quả vị đạo diễn đó bắt đầu từ giây phút nói muốn quy

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

y đến khi kết thúc, nước mắt của cô không ngừng rơi xuống. Cho nên hành trì của sư phụ đã khiến một người cảm động đến mức độ như vậy, vì vậy thật sự là vì người diễn thuyết!

Bởi vậy sau khi chúng ta nổi tiếng, đối với tất cả mọi người có thể làm được sự lễ kính như vậy không? Thậm chí là bản thân chúng ta khi đang làm lãnh đạo, chúng ta đối với cấp dưới có lễ kính không? Nếu như không thể lễ kính, thì điều này cũng chưa có giữ được. Trong kinh nghiệm của bản thân tôi, cũng chưa từng làm việc trong những đoàn thể lớn, cho nên sau khi chính mình làm lãnh đạo thì tùy tiện, không biết tổ chức là một nơi có cấp bậc, quý vị phải phân tầng từng cấp từng cấp mà chăm sóc. Bản thân tôi thì tùy hứng nhảy qua đó dặn dò công việc, vừa nhảy qua rồi, chủ quản ở cấp giữa sẽ rất bị tổn thương, thầy Thái này sao cũng không thông báo cho mình 1 tiếng, sau đó lâu dần họ dám giận mà không dám nói, cứ nén trong lòng, nén đến sau cùng trung y vừa bắt mạch, khí huyết đều suy. Kể cả những người bên cạnh, chúng ta đều không chăm sóc họ cho tốt, khiến họ mệt mỏi rã rời, họ đều là do sự tin tưởng của cha mẹ, sự tin tưởng của cả nhà, đem họ gửi đến bên cạnh chúng ta, nếu như tôi không tận tâm tận lực chăm sóc tốt thân thể của họ và sự tu học của họ, thì làm sao tôi xứng đáng với sự tin tưởng của cha mẹ họ? Cho nên những người làm lãnh đạo này, sư phụ thường hay nhắc nhở “quân, thân, sư” vô cùng quan trọng, và thật ra tinh thần quân thân sư cùng với tứ đức mà “Vọng tận hoàn nguyên

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

quán” đã nói, thật ra tinh thần đó là vô cùng tương ứng. Vì thế trước hết bản thân chúng ta làm lãnh đạo nhất định phải lễ kính, cái thứ nhất là phải biết lễ kính với người khác, hơn nữa là đối với tất cả mọi người.

Tôi đã từng gặp 1 chuyện là khi nói chuyện với 1 hộ pháp, anh ấy nói chuyện với tôi “Thầy Thái, như thế này, như thế kia”, vô cùng dịu dàng. Bỗng nhiên có một cấp dưới đi ngang qua, sau đó anh vừa nhìn thấy anh kia, liền trở mặt mắng anh kia 1 trận toí bời, mắng đến nỗi tôi cũng hơi bị, con người tôi hơi bị nhát gan, anh mắng đến nỗi tôi cũng hơi bị căng thẳng. Kết quả anh mắng xong, bỗng nhiên lại quay lại, “Thầy Thái”. Cho nên nếu như chúng ta chỉ tôn trọng lãnh đạo, tôn trọng thầy giáo, tôn trọng chủ quản, tôn trọng sư phụ mà không tôn trọng những người khác, trên thực tế người ta sẽ rất là buồn lòng, người ta rất khó sanh khởi tín tâm đối với Phật pháp. Bao gồm, ví dụ như chúng ta là một đoàn đội hộ pháp, hoằng pháp vui lắm! Người ta được lợi ích, gọi điện thoại cho người bên ngoài “Được, không vấn đề gì, nhất định sẽ đưa đến giúp anh”, đối với người bên ngoài thì tốt vô cùng. Điện thoại vừa cúp xuống, đối với người bên trong thì xích mích, đối lập, “Người này không có thiện căn”. Thật sự là như vậy đó, đối với người bên ngoài đặc biệt tốt, đối với những người trong công việc của mình thì tập khí rất nặng. Có những lúc bản thân họ cũng không cách nào đột phá được, tôi liền trao đổi với họ, tôi nói “Ví dụ như anh đối với bạn bè của mình rất tốt, về nhà thì mắng anh chị của anh, anh cảm thấy anh chị

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

của anh có chịu được không?”. Anh ấy nói “Tất nhiên là chịu không được”. Tôi nói “Đúng! Anh đối với bên ngoài rất tốt, đối với đồng nhân làm việc với mình không tốt, vậy có đồng nhân nào mà chịu nổi chứ?”. Cho nên sự lễ kính này thật sự phải thực hành ở xung quanh chúng ta, thậm chí là những người gần nhất. Những người gần nhất đều không thể tán đồng chúng ta, chúng ta còn vô cùng vui sướng mà thường hay đi giảng kinh thuyết pháp cho người ta, trên thực tế là đang gặt mình, trên thực tế là danh lợi. Tại sao? Những người đó thích nghe mình nói! Họ sẽ không góp ý gì cho mình, càng nói càng thấy sung sướng. Đối với người trong nhà, người bên cạnh thì nói 2 câu, “Anh cũng có làm được đâu”, không nói tiếp được nữa. Cho nên “Đệ tử quy” nói “nghe chê vui”, không thật sự hạ công phu không gặt mình, muốn làm được thì thật sự không đơn giản.

Đối với công việc, đối với thời gian cũng phải lễ kính, tôi còn bao nhiêu thời gian nữa? Đây là đối với công việc, lúc này sư phụ nói tới tùy duyên diệu dụng, thật ra tùy duyên là điều rất quan trọng, bởi vì nếu như không thể nào hiểu được có tùy duyên hay không, có thể chúng ta khi đang làm việc đều sẽ có sai lầm, ví dụ duyên phận chưa đủ nhưng chúng ta rất cưỡng cầu, cái này là phan duyên, sau khi phan duyên chính mình rất mệt, người hợp tác cũng sẽ rất vất vả, sau cùng có thể bỏ mặc làm lơ. Nhưng nếu như cái duyên này đợi nó chín muồi hơn một chút hãy nói, có thể nó sẽ được chín muồi. Cho nên thế giới tự nhiên nói dưa ép chín thì không ngọt, nhưng

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

nếu như chúng ta nóng vội, ý niệm không chế của chúng ta khởi lên, có thể cái duyên này sẽ quá cưỡng cầu, sau cùng sẽ bị phản tác dụng, sau đó chúng ta còn mắng họ không có thiện căn, vậy những lúc này là chúng ta đang phan duyên, phan duyên không phải tùy duyên. Và ngoài ra có 1 tình hình khác là rõ ràng có duyên 8 phần, chúng ta chỉ làm có 5 phần, thậm chí là không làm nữa, “Không được, tùy duyên tùy duyên”, thật ra vậy là biến thành tùy tiện rồi, chúng ta không tận tâm tận lực mà làm, sau cùng còn đổ lỗi cho 2 chữ “tùy duyên” của Phật pháp, điều này đáng để chúng ta suy ngẫm kĩ hơn. Hơn nữa nếu như có duyên 8 phần mà chỉ làm 6 phần, có thể chúng ta còn đang dương dương tự đắc, 6 phần này mình có công lao, nhưng còn lỗi lầm của 2 phần kia chúng ta có thể hoàn toàn không phát giác được, vậy chúng ta sẽ không có cách nào từ trong sự việc này mà tích lũy được kinh nghiệm vô cùng quý báu, để lần sau không tái phạm nữa. Và thật sự 6 phần này là công đức của chúng ta sao? 6 phần này là oai thần phước báo của Phật Bồ tát, của tổ tiên gia hộ cho! Hơn nữa là uy đức của sư phụ hộ trì! Ngày nay tôi đến Hải Khẩu, nếu như không phải kinh giáo của sư phụ ở tổ quốc đại lục đã có thời gian lâu như vậy, làm sao lại có nhiều người như thế đến ủng hộ chúng tôi, đó đều là phước báo của sư phụ 1 đời giảng kinh dành cho chúng ta, chúng ta còn cảm thấy là công lao của chính mình, đó là tham công của ông trời rồi! Rất là phiền phức. Cho nên thật sự phải thời thời nhắc nhở chính mình “chỉ mong không tội”. Hơn nữa

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

nếu như ngày nay cái duyên này chưa làm tốt, có thể sư phụ còn phải mang tiếng oan, “Anh coi, làm việc tùy tiện như vậy, đó là học sinh của ai thế?”.

Cho nên chúng ta cần phải cảnh giác, giữ gìn tốt gia nghiệp của Như Lai và tổ tiên, đối với người, đối với việc thậm chí là đối với vậy đều phải vô cùng trân quý, kể cả phải trân trọng đối với đồ vật. Trước khi chúng ta ăn cơm đều niệm thực tồn ngũ quán, nhưng thái độ này chúng ta có nâng cao hay chưa? Hay vẫn đang thoái lui? Thậm chí là người ta tặng cho vật gì, có thể ý niệm đầu tiên của chúng ta “Cái đó đã có rồi, tặng nhiều như vậy để làm gì?”, thì 1 ý niệm này đã tạo ra vô lượng tội nghiệp rồi. Hơn nữa tôi cũng thường nói với các đồng nhân xung quanh, tôi nói một đời này của tôi chỉ còn 2 con đường để mà đi, có thể y giáo phụng hành, tôi có thể đến thế giới Tây phương Cực lạc, nếu như không y giáo phụng hành, tôi chỉ có thể đi về địa ngục A tỳ. Cho nên chư vị pháp sư, chư vị đại đức đồng tu, quý vị đừng có thấy chết không cứu, thấy tôi tập khí hiện tiền quý vị phải kéo tôi 1 cái, chúng ta đều là huynh đệ tốt.

Được, cho tôi thêm một chút thời gian, bởi vì tôi vẫn chưa nói về lục hòa kính. Tôi vừa mới trao đổi với mọi người một chút về cung kính, “kiến hòa đồng giải”, cái kiến giải này vô cùng quan trọng, tức là thông thường thế gian nói quý vị phải xây dựng nhận thức chung. Và kiến giải của 1 đoàn thể, người lãnh đạo phải có trách nhiệm vô cùng lớn, nói như Nho gia là trên làm dưới theo. Cái nhân quả này gánh chịu không giống nhau, địa vị

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

càng cao, nhân quả phải chịu càng nặng, và bất luận là lãnh đạo hộ pháp, hay là lãnh đạo hoằng pháp, đối với người bên dưới đều có ảnh hưởng vô cùng lớn, cho nên chúng ta cần phải thật sự y theo kinh điển mà dẫn dắt họ, nếu không chúng ta sẽ làm lầm lạc họ.

Khi tôi vừa mới tới đại lục đã lên lớp cho họ, kết quả đồng tu, ví dụ như hôm nay họ đang nghĩ về 1 chuyện, kết quả khi tôi giảng bài thì có nói tới họ, sau đó họ đi xuống liền bắt đầu truyền ra, thầy Thái có tha tâm thông, sau đó truyền đến sau cùng thì biến thành gì? “Cái gì anh cũng không cần nói với thầy Thái, thầy ấy cái gì cũng biết”. Thật ra tôi cái gì cũng không biết hết, sau đó thì biến thành họ có việc gì cũng đều không nói với tôi. Kết quả tôi làm lãnh đạo phải làm quyết sách, tôi cái gì cũng không biết, tôi chắc chắn sẽ quyết sách sai lầm, hễ quyết sách sai thì rất nhiều sự việc sẽ uổng công, nhân lực, vật lực, tài lực đều uổng phí. Cho nên quyết sách sai lầm còn nghiêm trọng hơn cả tham ô, sự tổn thất đó càng lớn. Và tôi rất hồ thẹn ở chỗ nào? Quý vị là một người lãnh đạo, phải học Nghiêu Thuấn Vũ Thang, Nghiêu Thuấn Vũ Thang, Văn Võ Chu Công khi các ngài làm lãnh đạo, chỉ sợ người khác không góp ý kiến cho mình, liền mau triệu tập, ta còn có điều gì thiếu sót? Các ông mau nói cho ta biết. Các ngài còn yêu cầu người ta nói với mình. Chỉ có Trụ vương, Hạ Kiệt, ai cũng không được phép nói, đều phải nghe lời ta, kết quả họ liền bại vong. Cho nên người lãnh đạo phải rất lý trí, trong quan hệ quân thần phải nên để họ thường

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

xuyên đóng góp ý kiến mới đúng, hơn nữa hề góp ý kiến quá là tốt, không góp ý kiến thì không cách nào trao đổi với họ, hề họ đóng góp ý kiến đúng, A Di Đà Phật! Giúp mình bớt tạo một số nghiệp, cảm ơn anh. Họ đóng góp từ một góc độ, còn chúng ta lại nhìn từ 1 góc độ khác, vừa thảo luận, khả năng nhìn nhận sự việc của đôi bên đều nâng cao, trong mọi phương diện đều nhờ vào việc này mà càng nhìn càng viên mãn. Nếu như họ góp ý sai, chính là lúc chúng ta nhắc nhở họ. Cho nên đề cấp dưới có thể góp ý kiến từ các phương diện, đây là một việc vô cùng quan trọng, vì thế không quan sát được điều này, chúng ta có thể sẽ bỏ lỡ rất nhiều cơ hội trao đổi đầy đủ với cấp dưới, kể đó là làm ra được quyết sách tốt.

Hơn nữa trước mắt mấy năm đầu khi hoàng dương văn hóa truyền thống là thời kì tuyên truyền, tiếp xúc với rất là nhiều người. Còn hiện tại điều càng quan trọng hơn là phải đi vào thời kì cắm rễ, bởi vì căn cơ vững rồi, con đường này mới có thể đi xa được. Cho nên chúng ta có nghĩa là phải có tri nhận đúng đắn, nếu không đều chỉ là làm hoạt động, hoàng hộ đều không đem căn cơ đạo đức cắm rễ xuống, con đường này đi không xa được. Hơn nữa nếu như người hoàng hộ không thâm nhập mà huân tập, công việc lại làm rất là nhiều, sau cùng thân tâm mệt mỏi, họ không gánh vác nổi nữa, rất có thể họ sẽ thoái tâm, thậm chí là sẽ sanh ra hiểu lầm, không thể lý giải người lãnh đạo, thậm chí là không thể lý giải người lãnh đạo lại còn đánh mất tín tâm đối với những người bên trên của chúng ta,

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

có nghĩa là chúng ta đã làm đứt huệ mạng của họ. Cho nên hộ niệm tình hình tu học của những người hoằng hộ xung quanh này cũng là điều vô cùng quan trọng. Hơn nữa điều này thật sự là, chúng ta trong mấy năm nay nếu như không huân tập, thật sự không chế phục được phiền não, cho nên trong cả một đoàn thể thời gian huân tập không thể nào ít, cho dù công việc làm ít một chút, cũng không thể bỏ qua thời gian huân tập hàng ngày như vậy. Bởi vì như thế mới đi được lâu dài, bởi vì hoằng dương văn hóa là một việc lâu dài, nó không phải một việc ngắn ngủi, sau đó làm đến sau cùng mọi người không làm nổi nữa, thân tâm rã rời là không được.

Thứ hai, “giới hòa đồng tu”, sư phụ vẫn luôn nhấn mạnh với chúng ta, trên thực tế một câu quan trọng nhất chính là bắt đầu làm từ bản thân chúng ta. Bởi vì tôi cảm thấy khi đối mặt với rất nhiều sự tình trong công việc, chúng ta tìm vấn đề từ bản thân cấp dưới càng tìm càng phức tạp, tìm vấn đề từ bản thân của chúng ta, vấn đề sẽ trở nên vô cùng đơn giản, cho nên thật sự giáo huấn này của sư phụ làm từ chính mình là vô cùng quan trọng. Còn cả “thân hòa đồng trụ”, thật sự chúng ta làm lãnh đạo phải thường xuyên thấu hiểu sự vất vả của cấp dưới, thường xuyên quan tâm đến họ, tạo điều kiện thuận lợi cho họ. “Khẩu hòa vô tranh”, đây là không vọng ngữ, thật ra mà nói thà giữ kín, không thể nào nói quá. Việc nói 2 lời, người ta muốn không để lại ấn tượng thì rất khó, cho nên thật sự chúng ta phải cảnh giác chính mình, tuyệt đối không thể nói lời của người, để lại ấn tượng

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

cho mỗi người thì sẽ ảnh hưởng đến quan hệ của những người này với người đương sự, cho nên không nói hai lời. Không nói lời ác, nói lời ác tức là lửa thiêu rụi công đức. “Ý hòa đồng duyệt”, trong ý hòa đồng duyệt thì không tham, không sân, không si, và tôi cảm thấy làm lãnh đạo 1 điểm cần phải đột phá nhất chính là tâm thương ghét, thương ghét thì không công bằng, nhân tâm trong đoàn thể sẽ bị dao động, yêu thích người này ghét bỏ người kia, trong cả đoàn thể này sẽ bắt đầu chia bè chia phái. Vì vậy phải nên bình đẳng, phải nên chân thành, nhất là đối với những người góp ý kiến, ngược lại chúng ta rất biết tiếp thu ý của họ, thì họ sẽ càng tận tâm tận lực tham gia công việc này. Sau cùng “lợi hòa đồng quân”. Chúng ta hiểu được rằng, có tăng đoàn lục hòa kính thành tựu, tại sao có thể hóa giải tai họa? Một thiện kiến của mật học, là bởi vì nếu như tăng đoàn lục hòa xuất hiện, chúng sanh chỉ cần nhìn thấy tấm gương chân thật, thiện tâm của họ sẽ được phát khởi lên, hơn nữa long thiên thiện thần trong các tôn giáo biết rằng có một tăng đoàn hòa hợp xuất hiện, thì nhất định có thể thức tỉnh thiện căn của đại chúng, rất có thể họ sẽ khiến tai họa được đẩy lùi về sau. Nếu như những lúc không có tăng đoàn xuất hiện, họ cảm thấy chúng sanh tiếp tục tạo nghiệp, nghiệp càng nặng hơn, thì chi bằng dùng tai họa để ngăn tội nghiệp của họ lại, tai họa đó cũng là từ bi. Nhưng chỉ cần có tăng đoàn xuất hiện, thật sự chư Phật Bồ tát long thiên thiện thần đều sẽ hộ niệm, khiến cho càng nhiều đại chúng có thể nghe được chánh pháp. Cho nên

TU HỌC LỤC HÒA KÍNH
TỨ CHÚNG ĐỒNG TU CHIA SẺ VỀ VIỆC HỌC TẬP LỤC HÒA KÍNH
THẦY GIÁO THÁI LỄ HỨC

chúng ta “đều cùng tu theo đức của Phổ Hiền đại sĩ”, từ đoàn thể hiện tại của bản thân chúng ta, có thể thật sự làm được lục hòa kính, đây cũng thật sự là báo ân sư phụ, báo ân Phật, báo ân quốc gia dân tộc chúng ta.

Có điểm nào nói không được thỏa đáng, xin chư vị pháp sư, đại đức chỉ giáo. Cảm ơn mọi người!